

Op pad rondom de Emilia Polder

Wandelzoekpagina

Lengte

21 km

Start- en eindpunt

herberg 't Klosterke
Houtse Heuvel 28
4911 AW Den Hout

Openbaar vervoer

Buurtbus 226
Oosterhout - Den Hout,
Bushalte Herberg 't
Klosterke, Houtse Heuvel 28,
4911 AW Den Hout. Hier is
het startpunt.

Parkeren

Herberg 't Klosterke,
Houtse Heuvel 28, 4911 AW
Den Hout

Horeca

Herberg 't Klosterke, Houtse
Heuvel 28, 4911 AW Den
Hout. Horeca Jachthaven
Drimmelen. Op enkele
punten onderweg zijn
banken en picknickplaatsen
ingericht.

Routemaker

Charles Aerssens

Versiedatum

29-10-2023

West Brabant

Deze rondwandeling in West Brabant ontleent zijn naam aan de Emilia Polder tussen Made, Drimmelen en Geertuidenberg. De polder is ontstaan in 1645 door bedijking van een aantal kleine polders na de St. Elisabethvloed. We wandelen vanaf het vertrekpunt over de Houtse Heuvel, een authentieke brink, die als collectieve weide eigendom is van de omwonenden. Door het buitengebied gaat de route naar het Eind van den Hout en langs de Voormalige Linie van Den Hout. We wandelen onder de A59 door langs de westzijde van Made door het buurtschap Stuivezand en voorbij de polder De Vierendelen. Na de oversteek van de Langstraatspoorlijn komen we in poldergehucht Oud Drimmelen met zijn cultuurhistorische begraafplaats. De Breede Vaart volgend en door de Emilia Polder gaat de route naar Natuurgebied De Worp en Landgoed De Koekoek. Over de dijk langs de Amer bereiken we Drimmelen met zijn jachthavens. Op het laatste traject wandelen we langs de Amertak naar het glastuinbouwgebied van de Plukmadese Polder en door het oude buurtschap Steelhoven keren we terug naar Den Hout.

Routebeschrijving verloopt grotendeels via knooppunten van het Wandelroutenetwerk VisitBrabant: 92 - 93 - 94 - 89 - 6 - 5 - 4 52 25 - 21 - 23 - 24 - 35 - 8 - 21 - 33 - 34 - 38 - 63 - 96 - 97

Routebeschrijving

1 De rondwandeling start vanaf Herberg 't Klosterke op de Houtse Heuvel in het kerkdorp Den Hout. We wandelen naar de R.K. Parochiekerk St. Corneliuskerk en steken rechtsaf over langs de Houtse Heuvel in westelijke richting tot op de kruising met Ruiterspoor en Eindsepad tot aan KNP93. Hier slaan we rechtsaf de Dordrechtseweg in met nog de oorspronkelijke kasseienbestrating, die wellicht uit 1910 stamt. Aangekomen bij KNP94 gaan we naar links de Moerstraat in. Zo komen we tussen de weilanden door bij KNP89 in het buurtschapje dat op de kaart vermeld staat als 'Eind van Den Hout'. Het wordt 1572 voor het eerst vermeld, maar is wellicht al een Middeleeuwse nederzetting geweest. Het bestaat uit verspreide boerderijen. Bij KNP89 voert de route ons naar rechts en bereiken we aan het einde van de verharding het bospad, dat ons over de voormalige Linie van Den Hout langs een vennetje loopt tot we bij KNP6 de Houteindsestraat bereiken. De route gaat naar rechts onder de A59 door tot we bij KNP5, rechts naast de weg, uitkomen op de kruising met de Kievitstraat en de Stuivezandsestraat. Rechtdoor volgen we de Stuivezandsestraat langs het zwembad en de sportvelden van de Madense Boys. We wandelen vervolgens door het buitengebied van Made langs KNP4 tot de Stuivezandsestraat in de bocht aan de Y-splitsing met de Scheerbiesstraat overgaat in de Klaassenstraat. Deze Klaassenstraat komt uit op de Zuideindsestraat. Hier zijn we in de bebouwde kom van Made.

2 We steken de Zuideindsestraat schuin naar rechts over en wandelen de Oude Kerkstraat in. Door het buurtschap Stuivezand komen we uit op T-splitsing met de Kerkdijk uitkomen. We volgen de Kerkdijk naar rechts om dan verderop op de T-splitsing naar links de Geraniumstraat in te wandelen door de Polder De Vierendelen. Op de Witteweg aan gekomen wandelen we rechtsaf en aangekomen op de kruising bij KNP25 linksaf de Daliastraat in richting Oud Drimmelen. Verderop bereiken we het goederenspoorlijntje, van de inmiddels stilgelegde spoorverbinding, de Langstraatspoorlijn van Lage

Zwaluwe naar 's Hertogenbosch. Onder de hoogspanningsleiding door komen we bij KNP21 en gaat de route rechtsaf over het wandelpad langs de kerkvaart tot we aan de stil en verlaten oude begraafplaats van de Protestantse Gemeente van Drimmelen staan. De kerk van Oud Drimmelen is hier in 1793 afgebroken. Langs het gesloten en ommuurde kerkhof komen we door het laantje met de oude bomen in het poldergehucht Oud Drimmelen.

3 Bij het infopaneel en de picknickplek wandelen we rechtsaf en laten we Oud Drimmelen achter ons. De verharding gaat over in een fietspad met ernaast de waterloop van de Breede Vaart. Hier betreden we de Emiliapolder en hebben zicht op de Elektriciteitscentrale van Geertruidenberg. Het fietspad verloopt in noordoostelijke richting en we steken de Koekoekweg over in de richting van KNP35. Rechts van de Breede Vaart ligt de Maten polder en de Zeggepolder, waar op 25 mei 1944 de Halifax Mk.III bommenwerper LW 137 van het Bomber Command, No 6 Group, 429 Bison Squadron van de RCAF neerstort. Aangekomen bij KNP35 voert ons de route naar links en komen we in het Natuurreservaat De Worp. Aangekomen op de Koekoekweg bij KNP8 wandelen we naar rechts en hebben nu zicht op Landgoed De Koekoek. De Koekoekweg volgend komen we over de buitendijk en gaan op de kruising met de Ruilverkavelingsweg naar rechts. Over het asfalt bereiken we de rivierdijk langs de Amer bij KNP21. Een opstapje maakt het mogelijk om het voetpad boven op de dijk te betreden en zo wandelen we over het dijklichaam oostwaarts tot we in de bebouwing van Drimmelen komen aan de Batterij.

4 Linksaf door de smalle Batterij komen we bij KNP33 in het centrum van Drimmelen aan de Herengracht. Vanaf de gedempte sluis aan de Herengracht wandelen we door de Dorpstraat voorbij het verzetsmonument, een natuurstenen gedenkmuur met een reliëf gemaakt door Jan van Gemert (1921-1991). Langs een aantal historische panden en het bronzen beeld van een

griendwerker van Niek van Leest komen we bij KNP34. Naar links gaat onze wandeling naar de rotonde. om vervolgens naar rechts via de Biesboschweg bij de jachthavens van Drimmelen uit te komen. Allereerst passeren we de oude jachthaven, die direct langs de oever van de rivier de Amer ligt. De Biesboschweg gaat over in de Nieuwe Jachthaven en naar links ligt het Biesboscentrum Drimmelen. Onze route gaat rechtsaf met het grote nieuwe jachthavencomplex aan onze linkerzijde. Over de Marinaweg wandelen we naar de rotonde, waar we even 'Andere Richtingen' aanhouden op de Sluizenweg. Na een tiental meter kiezen we de groengele markering van het wandelroutenetwerk naar links over de Standhazensedijk langs de zuidzijde van het Marina Jachthaven gebied tot we de Amertak bereiken. Aan de overzijde van het kanaal hebben we zicht op de Amercentrale.

5 Over de Standhazensedijk vervolgen we onze wandeling langs de Amertak steeds rechtdoor. Na goed 1 kilometer bereiken we bij KNP38 opnieuw de Langstraatspoorlijn, die hier op het laatste traject parallel aan de Amertak naar het industrieterrein Weststad in Oosterhout verloopt. Onder der bug van de N263 door, de doorgaande weg van Geertruidenberg naar Made, gaat de route

over de oude dijk richting KNP63. De route gaat rechtsaf over de spoorrails en we komen in het glastuinbouwgebied van de Plukmadese Polder. We wandelen we over de Steelhovensedijk en negeren de eerste weg naar links. De markering voert verderop linksaf over de Stelvenseweg door het buurtschap Steelhoven, dat vroeger tot het dorp Den Hout behoort heeft tot we bij KNP63 uitkomen op de T-splitsing van de Stelvenseweg en de Brieltjesweg. Naar links gaat het verder via de Stelvenseweg over het viaduct met de A59 naar de rotonde met de Weststadweg. Midden op deze rotonde staat een opmerkelijk kunstwerk: de Bromtol, naar een ontwerp van kunstenaar Piet Hohmann. De route verloopt hier linksom rond de rotonde langs het RABO kantoordoor een tunneltje in de richting van Den Hout. Nog steeds de Stelvenseweg volgend gaat deze bij KNP98 over in de Hespelaar met enkele mooie boerderij, maar opvallend op de hoek richting Den Hout is een wel bijzonder modern huis gebouwd met muren van afwisselende tegels, die de grond raken en een deel van het huis heeft een rieten dak dat doorloopt tot aan de bestrating. Bij KNP97 op de hoek met de Achterstraat komen we aan de noordzijde van de Houtse Heuvel., waar we even verderop bij Herberg 't Kloosterke onze dagwandeling zijn gestart.

Omgevingsinformatie

Den Hout

De bewoningsgeschiedenis van Den Hout gaat terug tot de IJzertijd, omstreeks 500 voor Christus. Pas vanaf omstreeks 500 na Christus ten tijde van de koning Clovis, die zich bekeert tot het christendom, zijn er weer aanwijzingen voor bewoning. Later komt het gebied onder de Norbertijnerabdij van Middelburg, die de turfwinning in het gebied ten westen van Den Hout in handen heeft. De veldnaam Munnikenhof verwijst hiernaar. Daarna verschuift vanaf 1100 het bestuurlijk centrum naar Oosterhout, alwaar zich de kerk en het kasteel bevindt van Willem van Duivenvoorde, Heer van Oosterhout. Pas in 1385 is er sprake van een kapel in Den Hout, die hoort bij een gasthuis, gewijd aan Antonius Abt. Er ontwikkelt zich een devotie voor de H. Cornelius. Door het Beleg van Geertruidenberg in 1593 raakt de kapel en een aantal huizen in Den Hout zwaar beschadigd. Bij de Vrede van Münster na de Tachtigjarige Oorlog (1568-1648) krijgen de Gereformeerden het hier voor het zeggen. Clandestien wordt er nog wel Katholiek godsdienstonderricht gegeven, want Den Hout kent naast de officiële Gereformeerde Staatsschool ook een Paapse bijschool. In 1787 onderneemt Den Hout een aantal pogingen om zich af te scheiden van Oosterhout en wordt er een eigen parochie nagestreefd. De Staten Generaal geeft toestemming om een schuurkerk te bouwen. Het is oorspronkelijk de bedoeling dat die komt op de plaats van de oude kapel. Toch gebeurt dit niet en zo wordt de kerk door de schenking van de grond op een andere plek gebouwd. In 1838 doet Den Hout

opnieuw een poging voor zelfstandigheid bij koning Willem I, maar ook nu zonder succes. De negatieve beschikking van het Ministerie van Binnenlandse Zaken komt op 30 december 1840 en ontvangt men een brief uit 's-Hertogenbosch, die aangeeft dat Oosterhout de belangen van Den Hout niet uit het oog mag verliezen. Nog steeds behoort Den Hout tot de Gemeente Oosterhout.

Houtse Heuvel

Het is dé ontmoetingsplaats van het dorp en het belangrijkste element in de ruimtelijke inrichting van Den Hout. Een uniek kenmerk van de Houtse Heuvel is dat de 3,5 hectare grote brink, van oorsprong een collectieve weide voor vee, eigendom is van de omwonenden, verenigd in een vereniging van eigenaren, de zogenaamde gelanders. Hierdoor heeft de authentieke brink zijn historische vorm en uitstraling kunnen behouden. De mooie driehoekige brink met de waterpoel, de kriskraspaadjes en het bladerdak van oude kastanjes, eiken en beuken is een schoolvoorbeeld van een Kempisch dorpsplein en dateert waarschijnlijk uit de 13e eeuw. Hier komen uit meerdere richtingen de invalswegen, die met elkaar een Frankische driehoek, vormen, die de brink omsluiten. Rond de brink zijn de belangrijkste functies van het dorp gegroepeerd: de R.K. Parochiekerk St. Cornelius, de basisschool, het dorps huis 'Den Brink' en twee cafés.

R.K. Parochiekerk St. Cornelius

Deze is gebouwd op de plaats waar tot die tijd de schuurkerk uit 1787 heeft gestaan, die in 1836 nog een flinke verbouwing heeft ondergaan. Het huidige kerkgebouw is uit 1877 en ontworpen in een voor Nederland unieke Neo-Gotische stijl, die sterk is beïnvloed door de Belgische Neo-Gotiek. De kerk is een van de eerste werken van architect Petrus Johannes van Genk (1844-1919), de belangrijkste architect van kerken in het bisdom Breda in de laatste drie decennia van de 19e eeuw. Het is een in schoonwerk opgetrokken basilicale kerk op rechthoekige plattegrond met een middenbeuk van vijf traveeën en transeptarmen. Tegen de westgevel staat een vierkante toren onder met leien gedekte, ingesnoerde naaldspits en met aan weerszijden een achtkantig traptorentje onder met leien gedekt tentdak. In het verlengde van de zijbeuken vinden we de in 1904 opgetrokken doopkapel aan de zuidzijde en kapel van de H. Antonius aan de noordzijde. Het interieur is gaaf, wit gepleisterd met lichtbruin gesausde afzonderlijke onderdelen. De muurschilderingen (1908) zijn van het atelier Pierre Cuypers (1827-1921) uit Roermond. De vele pronkstukken die de kerk nu rijk is, zijn er dankzij de gulheid van de parochianen in de eerste decennia na de inwijding. Kerk en interieur zijn in 1987 geheel gerestaureerd. Voor de R.K. Parochiekerk St. Corneliuskerk staat een groot Christusbeeld (1878) van Johannes Wilhelmus Ramakers uit het Limburgse Schinnen.

Voormalige Linie van Den Hout

Vanuit historisch en biologisch perspectief gezien, is de Linie van Den Hout bijzonder te noemen. Al jaren heeft de natuur hier de vrije loop gekregen in het vroegere verdedigingswerk dat eigendom is van Staatsbosbeheer. Het is een vervallen stelsel van aarden wallen en grachten, die in 1701 aangelegd zijn door de vestingbouwkundige Menno van Coehoorn (1641-1704) in de tijd van de Spaanse Successieoorlog als onderdeel van de militaire stelling tussen Breda en Geertruidenberg met een zaagvormig tracé en een drietal redoutes. De vijand in die tijd is het Frankrijk van koning Lodewijk XIV, die de zuidelijke Nederlanden in de strijd om de erfopvolging na de dood van de Spaanse koning Karel II wil veroveren. Maar tegen de Fransen is de linie nooit gebruikt. In het onrustige jaar 1784 wordt de linie opnieuw herzien en in de Noord-Brabantse of Zuiderwaterlinie opgenomen. Vanaf 1830 geeft Defensie toestemming om de, voordien kale, wallen met eiken te beplanten, die de boeren gebruiken als gerieffhout. In de twintigste eeuw is de Linie van Den Hout van geen enkel belang meer voor de verdediging van het land en kreeg de natuur er vrij spel en dreigt verloren te gaan door afgraving. Gelukkig blijft de Houtse Linie daarvoor gespaard en heeft de natuur er een uniek landschapsmonument van gemaakt. In 2004 wordt in het oosten van de schans een deel van de eiken gekapt om de zigzagvorm weer beter zichtbaar te maken.

Made

Made, gelegen op de grens met het Hertogdom Brabant, behoort vanaf de 10e eeuw tot de

bezitningen van de Graaf van Holland. In de 14e eeuw is het de stadsweide van Geertruidenberg en krijgt zo een eeuwenlange bevoogding door de stad Geertruidenberg. Er wonen dan voornamelijk landbouwers op de hoger gelegen schrale heidegrond. Tijdens de St. Elisabethsvloed in 1421 blijft de dorpskern van Made gespaard voor de overstroming. In 1512 komt er een klein kerkje als dependance van de Grote Kapittelkerk van Geertruidenberg op dezelfde plaats als de huidige Nederlands Hervormde Kerk, die nog bestanddelen uit het begin van de 16e eeuw heeft. Tijdens de Tachtigjarige Oorlog raakt die kerk in verval en wordt de Gereformeerde Kerk staatskerk. Na de komst van de Fransen (1795) slaagt Made erin om zich in 1810 bij decreet van Napoleon los te maken van Geertruidenberg en wordt een jaar later met het iets noordelijker gelegen vissersdorp Drimmelen samengevoegd tot één gemeente.

Langstraatspoorlijn

Dit spoorlijntje van Lage Zwaluwe naar 's Hertogenbosch wordt in de volksmond ook wel 'Halve Zolenlijn' genoemd, refererend aan de schoenenindustrie en natuurlijk ironisch bedoeld voor de inwoners van deze streek. De spoorlijn is aangelegd tussen 1881 en 1890 en is volledig gefinancierd met de opbrengsten uit Indië. Lage Zwaluwe fungeert als overlaadpunt voor scheepvaart naar Rotterdam, maar het transport en de exploitatie blijft beperkt. Tegenwoordig is alleen nog een deel vanuit Lage Zwaluwe naar Oosterhout als goederenspoorlijn in gebruik.

Begraafplaats Protestantse Gemeente Drimmelen

De monumentale cultuurhistorische begraafplaats midden in de velden buiten Oud-Drimmelen ligt op de fundamenten van het 17e eeuwse kerkje. Deze Protestantse kerk is in 1793 afgebroken op voorwaarde dat de buitenmuren blijven staan om te dienen als ommuring van de in te richten begraafplaats. Een door beuken en knotwilgen omzoomd pad leidt naar dit ommuurd kerkhof, dat jammer genoeg afgesloten is voor bezoek. Maar gelukkig liggen de mooiste graven net buiten de muren. Overleden inwoners van Drimmelen worden per boot over de Breede Vaart tussen Drimmelen en Oud Drimmelen naar hun laatste rustplaats in Oud Drimmelen vervoerd. De burens hebben de plicht om de lijkschuit over het pad langs de Breede Vaart te trekken. Is in de winter bij ijs de vaart tussen Drimmelen en Oud Drimmelen niet bevaarbaar is, plaatst men de kist met de overledene op een slee en gaat men over het ijs naar Oud Drimmelen. Onder klokgelui wordt de tocht naar Oud Drimmelen gemaakt. De geschiedenis maakt deze begraafplaats tot een heel speciale plek!

Poldergehucht Oud Drimmelen

Midden in de polders tussen Hooge Zwaluwe, Made en Drimmelen, aan de gelijknamige polderweg ligt het gehucht Oud Drimmelen. In 1421 wordt het dorp Drimmelen geheel verzvolgen door de St. Elisabethsvloed. Waarschijnlijk is er op die plaats geleidelijk een nieuw dorp ontstaan, dat ook Drimmelen heet. De watersnood in 1640 zorgt voor de bedijking van de Emiliapolder met een sluis. Daarnaast ontstaat er in 1645 vlakbij een andere kern die ook Drimmelen genoemd wordt, bij een reeds bestaande sluis. Al snel gaan de twee dorpen samen en wordt het bestaande Drimmelen voortaan Oud Drimmelen genoemd en het andere Nieuw Drimmelen. In 1730 verwoest een grote brand het grootste deel van Oud Drimmelen. In 1768 bestaat het dorp uit 31 huizen. Tot 1792 wordt er gedoopt en getrouwd in de kerk van Oud Drimmelen. Maar in 1793 wordt deze kerk verkocht voor afbraak. Opvallend is dat veel gronden van Oud Drimmelen in die tijd in handen van het geslacht Nassau zijn en verpacht aan de inwoners. Aan het begin van de 19e eeuw worden Oud- en Nieuw Drimmelen samengevoegd met Made.

Emilia Polder

Het gebied van de Emilia Polder ligt tussen de gemeenten Geertruidenberg, Made en Drimmelen en Hooge en Lage Zwaluwe. Na de stormvloed in 1421-1422 en de bedijking bestaan hier omstreeks 1500 een aantal omdijkte polders, zoals de Witboom, de Ganzeweiden, de Korte Maten, de Kijfhoek,

de Worppolder, de Princepolder, de Lange Maten, de Zeggepolder, Vinkenland, de Plukmade en de Vierendeelen, die waterstaatkundig behoren tot de Grote of Zuid-Hollandse Waard. Op 3 augustus 1640 worden alle polders bij een stormvloed overstroomd. De Raad en rekenkamer van de Prins van Oranje besluiten op 27 februari 1645 tot bedijking en drooglegging van het gebied over te gaan en zo ontstaat de Emilia Polder, vernoemd naar Amalia van Solms. Tot 1795 is de staatkundige indeling van het gebied in bezit van het Huis Oranje Nassau en daarna gaat in 1797 de Emiliapolder afwisselend over in Franse of Nederlandse handen, totdat na de val van Napoleon in juli 1814 het gebied ten zuiden van de Biesbosch definitief bij de huidige provincie Noord-Brabant komt. In 1846 gaat de provincie zich echter intensiever met de waterschapszaken bezighouden en stelt het bestuur van de Emilia Polder nieuwe 'reglementaire bepalingen', die pas in 1866 van kracht worden. Dit bijzondere reglement blijft tot 1954 van kracht.

Halifax Mk.III LW 137 AL-K - 429 Bison Squadron RCAF

Deze bommenwerper is in de nacht van 24 mei 1944 tijdens WOII om 22.53 uur opgestegen vanaf de basis Leeming in Yorkshire Engeland voor een raid op het spoorwegemplacement Rote-Erde in Aken. De Halifax Mk.III bommenwerper LW 137 AL-K van het Bomber Command, No 6 Group, 429 Bison Squadron van de RCAF heeft als bemanning: Pilot Officer Flight Lieutenant Thomas Rawlinson, Navigator Gilbert Lee Caunt, Bombardier Arthur John Murphy, Flight Engineer Albert Bates, Air Gunner Walter James Bush, Air Gunner Allen Charles Shierlaw en Air Gunner James Raymond Henry Cochrane. Op de terugweg op 25 mei 1944 wordt de bommenwerper even na middernacht om 1.30 uur onderschept door de Messerschmitt BF 110 G4 van Oberfeldwebel Karl-Heinz Scherfling en zijn boordschutter Feldwebel Herbert Winkler van het 12/NJG1. Zij zijn opgestegen van hun basis in het Belgische St. Truiden. Het brandende toestel stort neer in de Emiliapolder. Walter James Bush, Gilbert Lee Gaunt en Allen Charles Shierlaw weten zich doormiddel van hun parachute in veiligheid te brengen, maar worden later opgepakt door de Duitsers en krijgsgevangen gemaakt. De andere vier bemanningsleden komen om het leven en liggen begraven op het Jonkerbos Oorlogsbegraafplaats Nijmegen.

Natuurreservaat De Worp

Dit natuurgebied van 13 hectare ligt ten westen van Drimmelen en is eigendom van Staatsbosbeheer. In het laaggelegen gebied is ooit veengrond geweest, waar vroeger turf gestoken is. Hierdoor zijn kreken ontstaan met oevers die bestaan uit wilgenstruweel en rietland, waar tal van vogels nestelen. Later wordt er griend aangeplant, evenals populieren. Langs de natuurlijke paden ontstaat elzenbroekbos en ook zijn er enkele soortenrijke graslandjes in het gebied te vinden. De flora in natuurreservaat De Worp bestaat onder meer uit pluimzegge en moerasmelkdistel. Ook is er de waterspitsmuis gesignaleerd, die veel voorkomt in de nabijgelegen Biesbosch.

Landgoed De Koekoek

Dit mooi, authentiek landschapsdomein ligt aan de rand van Nationaal Natuurpark De Biesbosch. Het domein is in 1421 tijdens de St. Elisabethvloed onder water komen te staan. In de eeuwen daarna wordt alles stukje bij beetje weer ingepolderd tot vruchtbare land met landbouwgronden. Al eeuwen graast hier het vee en wordt het land bewerkt. Het huidige gebied en Landgoed de Koekoek komen in 1838 in bezit van de familie Smits van Oyen. Rond 1900 gaat het nog om een aantal kleine polders met daartussen een terp waarop het buitenhuis van de familie staat en enkele boerderijen. Op het land bij de Buitendijk staat nu nog het ruim 250 jaar oude koetshuis. Vroeger heeft het een woon- en kroeggedeelte, paardenstal en koetsenstalling. Van hieruit gaat men per schuit naar het land op de terp. Dat is zo gebleven tot aan het begin van de 20ste eeuw. Als zich tijdens WOII in 1944 Duitse soldaten in de omgeving verschansen, worden het oorspronkelijke huis met de boerderijen kapotgeschoten door Engelse tanks die bij het oude koetshuis staan. Het koetshuis staat er, weliswaar erg vervallen, nog steeds, maar het huis en de boerderijen zijn na de oorlog niet meer herbouwd. Intussen is een nieuw stijlvol landhuis verrezen aan de Koekoekweg en heeft het landgoed weer het karakter van een historische buitenplaats.

Drimmelen

Het oorspronkelijke dorp is hier tijdens de St. Elisabethsvloed van 1421 van de kaart geveegd en veel verder landinwaarts gelegen als Oud Drimmelen opgebouwd. Dit Nieuw Drimmelen en Oud Drimmelen horen bij elkaar. De Hervormde Kerk en de begraafplaats blijven lang in Oud Drimmelen gevestigd en in 1730 wordt een groot deel van Oud Drimmelen door brand verwoest. Dan verplaatst zich het zwaartepunt van de bewoning geleidelijk naar het huidige Drimmelen. Als in Drimmelen de kerk gereed komt in 1792, wordt de kerk van Oud Drimmelen voor sloop verkocht. Alleen de begraafplaats blijft er nog aanwezig, evenals de fundamenten van het kerkje. Naast Hervormden komen er ook Gereformeerden, die van 1898 tot 1909 hun godsdienstoefeningen in een woning aan de Dorpsstraat houden. Nog even verhuizen ze naar een kleine ruimte achter een woning aan de Weitjes, om in 1935 een kerkje te betrekken aan Batterijstraat 16. Dit kerkje wordt in 1996 verlaten en is nu een woonhuis. Een bijzondere plek is de Herengracht, ontstaan in 1645 aan een spuisluis bij de Amer als de Emiliapolder ten noordoosten van Oud Drimmelen tot stand komt door indijking.

Buurtschap Steelhoven

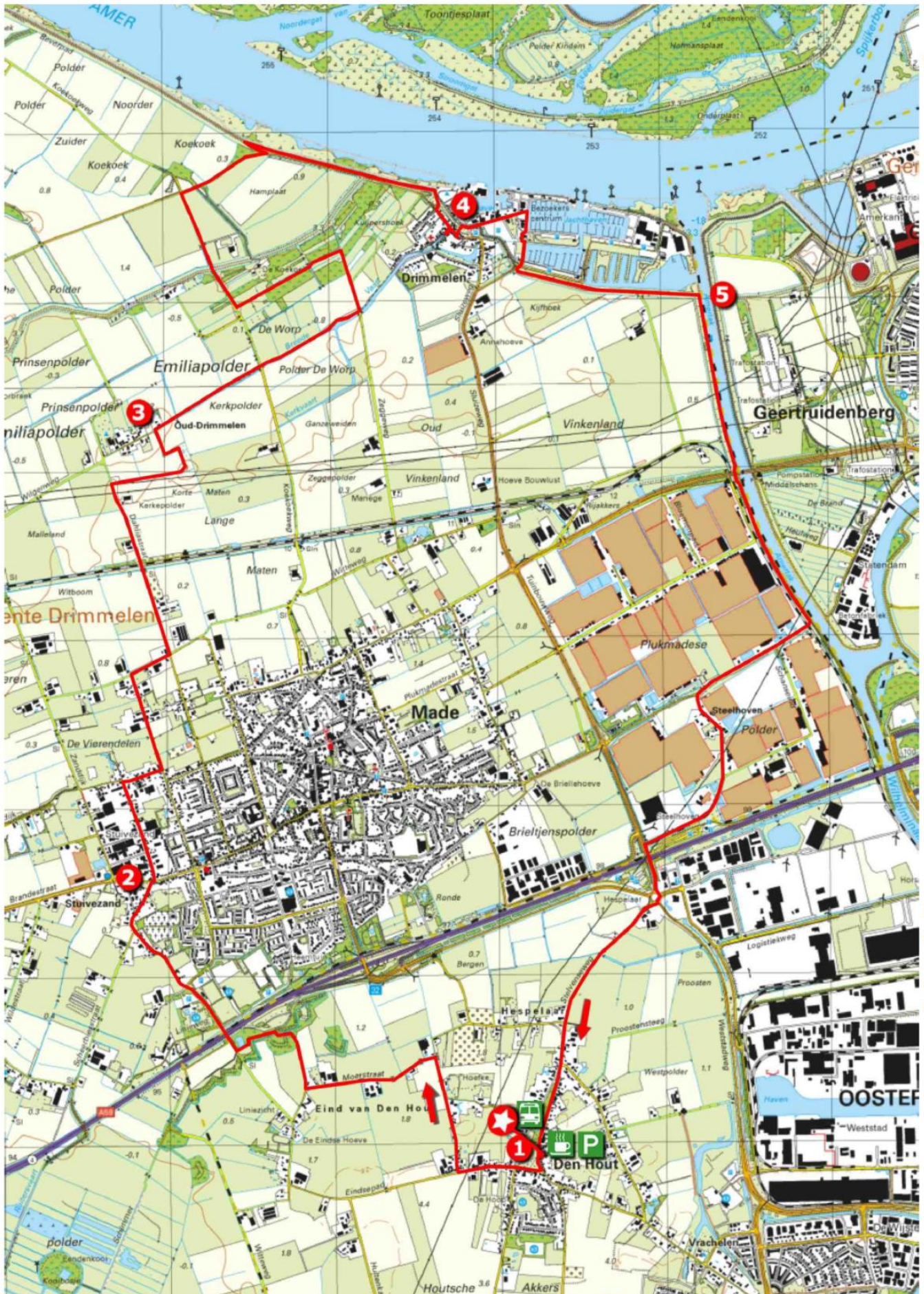
Dit oude buurtschap wordt doorsneden door een heel oude dijk, die vroeger toegang gegeven heeft tot Holland. Deze dijk is aangelegd omdat de wateroverlast vanaf 1485 zo erg is, dat Philips de Schone (1478-1506) in verband met de handel tussen Holland en Brabant Geertruidenberg maant deze weg te verbeteren, maar aan deze oproep wordt geen gevolg gegeven! Tweehonderd jaar later in 1681 geeft Willem Hendrik van Nassau (1649-1708), toestemming tot het heffen van tol 'van de Steeloofsch Dijk tot bij en naar den Houtschen Heuvel' onder speciale conditie, dat deze weg geregeld geïnspecteerd zal worden. Rond 1625 komt de dijk al voor op kaarten.

Op pad rondom de Emilia Polder, 21 km

WandelZoekpagina

Aangemaakt voor: Charles Aerssens

Copyright Topografische Dienst Kadaster, Emmen